

Satyam Shivam Sundaram # 9 vraag 2 en 3
11 november 1987 in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 2

Geliefde Osho,

Wat betekent het om in het midden te zijn?

Anand Niyama, het betekent veel dingen om in het midden te zijn. Ik zal mijn antwoord moeten beginnen vanaf Gautama Boeddha, want hij was de eerste die de woorden "in het midden zijn" gebruikte en natuurlijk is niemand in staat geweest om de betekenissen die hij gaf aan het woord "midden" te verbeteren.

Hij noemde zijn weg de middenweg. De eerste betekenis is dat als je de beide extremen kunt vermijden, de rechter en de linker – als je precies in het midden van beide uitersten kunt zijn, zul je niet in het midden zijn, je zult de hele drie-eenheid overtroffen hebben, van de uitersten en het midden. Als je de beide uitersten laat vallen, verdwijnt het middelste uit eigen beweging. Midden van wat...?

Gautama Boeddha's nadruk op het midden betrof niet het midden, het is in feite een subtiele manier je over te halen tot transformatie. Maar om je direct te zeggen dat je moet transformeren zal je misschien ongerust maken, bang. Om in het midden te zijn lijkt erg eenvoudig.

Gautama Boeddha speelde met het woord zuiver uit compassie. Zijn eigen woord voor het midden is *majjhim nikaya*, de middenweg. Elk uiterste moet het andere uiterste uitsluiten; elk uiterste moet in tegenstelling staan tot de andere polariteit. Het negatieve is tegen het positieve, de min tegen de plus, de dood tegen het leven. Als je deze als uitersten neemt, lijken ze wel tegengesteld. Maar iemand die precies in het midden kan stoppen, overstijgt onmiddellijk alle uitersten en het midden tegelijk. En vanaf het hogere standpunt van het getransformeerd zijn, kun je zien dat er helemaal geen tegenstelling bestaat. De uitersten zijn niet tegengesteld, niet tegenstrijdig, maar enkel complementair.

Leven en dood zijn geen vijanden, ze zijn deel van een enkel proces. De dood eindigt het leven niet, hij vernieuwt haar eenvoudig. Hij geeft haar een nieuwe vorm, een nieuw lichaam, een nieuw stadium van bewustzijn. Hij is niet tegen het leven; goed bekeken is het een proces van verfrissing van leven, van verjonging van leven. De dag is niet tegen de nacht...

In het bestaan is er geen tegenstelling in wat dan ook, alle tegenstellingen dragen bij tot het geheel.

Het bestaan is een organisch geheel. Het sluit helemaal niets uit, het is alles omvattend.

Iemand die in het midden kan stoppen komt deze enorme ervaring te weten, dat er geen tegenstellingen zijn, geen tegenstrijdigheden. Het hele bestaan is één, en in die eenheid verdwijnen alle tegenstrijdigheden, alle tegenstellingen, alle tegendelen in één enkel geheel. Dan sluit het leven de dood in, dan sluit de dag de nacht in.

Iemand die deze organische eenheid kan ervaren wordt onbevreesd, zonder enig verdriet en angst. Voor het eerste realiseert hij zijn uitgestrektheid – want hij is zo onmetelijk als het hele bestaan.

Een van de grote discipelen van George Gurdjieff, P.D. Ouspensky, heeft een boek geschreven. Ik moet duizenden boeken gezien hebben, en misschien kan geen andere man in de hele wereld claimen meer boeken te kennen, dan ik ken. Maar in deze hele ervaring van duizenden boeken ben ik nooit een ander boek tegengekomen dat op enigerlei wijze vergeleken kan worden met P.D. Ouspensky's *Tertium Organum*.

Tertium Organum betekent de derde norm van denken. Hij gaf deze naam aan dit grote en onvergelijkbaar unieke boek omdat er twee andere boeken zijn geweest in het verleden: het eerste werd geschreven door Aristoteles, en hij noemde het de eerste *Organum*, het eerste principe van denken. En het tweede werd geschreven door Bacon, en hij noemde het *Novum Organum*, een nieuwe norm van denken.

Toen schreef Ouspensky het *Tertium Organum*, de derde norm van denken, en hij verklaarde meteen bij het begin van het boek: "Ofschoon ik het de derde norm van denken heb genoemd, bestond ze voor de eerste norm van denken ooit bestond."

Dit boek bevat zo veel geheimen dat elke pagina, bijna elke paragraaf, elke zin zo vol van betekenis schijnt te zijn... Dit is het enige boek...

Ik hield ervan mijn boeken te onderstrepen, vandaar dat ik nooit geïnteresseerd ben geweest om boeken van enige bibliotheek te lezen. Ik kan niet in een boek onderstrepen wat van een bibliotheek is geleend, ik kan er niet mijn stempel op drukken. En ik heb er een hekel aan om een boek te lezen wat door een ander is onderstreept, want die regels die onderstreept zijn vallen op en ze belemmeren onnodig mijn eigen opvatting, mijn eigen stroom.

Dit is het enige boek wat ik begon te onderstrepen en waarvan ik na een paar bladzijden inzag dat elke regel onderstreept moet worden. Maar ik kon het boek geen onrecht aandoen. Al mijn boeken in de bibliotheek zijn onderstreept. Heel goed wetend na een paar bladzijden dat als dit boek niet onderstreept zou blijven, zou dat niet terecht zijn... dus moest ik het hele boek onderstrepen. In dat boek staan zo veel dingen – en één ding is betekenisvol in verband met waar ik het over had.

P.D. Ouspensky was een van de grootste wiskundigen van zijn tijd. Hij weet precies goed wat hij schrijft, en hij zegt dat in de wiskunde het deel nooit groter kan zijn dan het geheel. Dat is duidelijk: hoe kan het deel groter zijn dan het geheel? Maar hij gaat verder door te zeggen dat wiskunde niet alles is: "Ik heb met mijn meester, George Gurdieff, de mystieke ervaring leren kennen, en kan nu zeggen dat er een hogere wiskunde is, de mystieke wiskunde, waar het deel niet slechts gelijk kan zijn aan het geheel, maar soms gebeurt het dat het groter is dan het geheel."

Nu begin je een vreemde wereld binnen te gaan, waar het deel niet alleen gelijk kan zijn aan het geheel, maar soms groter kan zijn dan het geheel. Het is eenvoudig absurd voor zover het de logica betreft – en dat uit de mond van een man die een van de grootste wiskundigen is, en hij weet het. Hij maakt het duidelijk: "Ik vind het pijnlijk om deze uitspraak te doen. Als wiskundige zou ik haar moeten veroordelen. Maar wat kan ik doen tegen de existentiële ervaring? Als het ervaring betreft, dan wiskunde of geen wiskunde, moet ik het precies stellen zoals het is."

Zodra iemand de tegenstellingen overstijgt en ze als complementair gaat kennen, is hij niet alleen deel van het geheel, hij is het geheel geworden.

En laat me je de definitieve absurditeit vertellen. Een enkele keer – in iemand als Gautama Boeddha, of in iemand als Mahavira, of Chuang Tzu, Of Lao Tzu – gebeurt het dat het deel groter wordt dan het geheel. Absoluut onlogisch, absoluut on-wiskundig – maar toch absoluut juist.

Een Gautama Boeddha bevat niet alleen het geheel maar vanwege zijn transformatie is hij een beetje meer dan het geheel. Het geheel is zich niet bewust van het complementair zijn. Gautama Boeddha is zich bewust van het complementair zijn ervan, en dat is waar hij overstijgt en groter wordt dan het geheel ofschoon hij daar alleen maar een deel van is.

Anand Niyama, in het midden zijn is een van de grote methoden om jezelf te transformeren tot het ultieme. Om jezelf voor te bereiden om in het midden te zijn zul je alle extreme ideeën moeten laten vallen. En al je denkbeelden zijn extreem – of links of rechts, of Christelijk of Mohammedaans, of Hindoe of Boeddhist. Jij hebt gekozen, je hebt geen keuze-loos bewustzijn toegestaan, alles acceptierend zoals het is. Al je vooroordelen zijn jouw keuzes. Ik ben tegen al jouw vooroordelen. Gewoon om je in het midden te brengen.

De Paus had gehoord dat een zekere mevrouw in Ierland tien kinderen had voortgebracht, dus stuurde hij een van zijn kardinalen om zijn zegen te verlenen.

Toen deze de dame ontmoette werd hij van afschuw vervuld toen hij hoorde dat ze niet katholiek was, "Wilt u zeggen," "brulde hij, "dat ik die hele reis heb gemaakt om een seks-gekke protestant te ontmoeten?"

Als ze katholiek was geweest, zou ze de zegeningen van de Paus gekregen hebben. Maar ongelukkigerwijs is ze protestant... Onmiddellijk verandert de bevooroordeelde mind zijn positie van zegenen; het begint te verwensen. Hij noemt die arme vrouw "een seks-gekke protestant"!

Zo gaat het met alle vooroordelen. Een sannyasin is iemand die geen vooroordelen heeft, die geen ideologie voor zichzelf gekozen heeft, die keuze-loos bewust is van alles wat er is. In deze keuzeloosheid zul je in het midden zijn. Zodra je kiest, kies je iets extreems. Zodra je kiest, kies je tegen iets; anders is er geen kwestie van keus. Keuze-loos bewustzijn is een andere betekenis van in het midden zijn.

Het gebeurde eens dat een erg mooie jonge prins – zijn naam was Shrona- voor het eerst naar Gautama Boeddha luisterde. Boeddha was op bezoek in de hoofdstad van het koninkrijk van de jonge man, maar toen hij Gautama Boeddha hoorde, vroeg de prins onmiddellijk om geïnitieerd te worden. Hij stond beroemd als sitar-speler en hij stond ook bekend om zijn luxelevens, uiterst luxueus.

Er werd gezegd dat zelfs als hij naar boven ging, er in plaats van een leuning op de trap, mooie, naakte vrouwen langs de hele trap stonden zodat hij van de ene vrouwenschouder naar een andere vrouwenschouder kon bewegen. Dat was zijn manier om naar boven te gaan. Hij sliep gewoonlijk de hele dag want de kater van de nacht ervoor was te veel, de hele nacht was een nacht van feestvieren, drinken, eten, muziek, dans. In de nacht was er geen tijd voor hem om te slapen.

Dat was allemaal bekend, goed bekend bij de mensen. Gautama Boeddha had nooit geaarzeld om aan wie dan ook initiatie te geven. Nu aarzelde hij. Hij zei: “Shrona, ik weet alles over je. Ik zou willen dat je het opnieuw overweegt, denk er nog eens over na. Ik blijf nog vier maanden in deze hoofdstad tijdens het regenseizoen.”

Vier maanden lang, in het regenseizoen, ging Gautama Boeddha nooit op rondreis, ook zijn sannyasins niet. Acht maanden van het jaar trokken ze voortdurend rond en deelden hun ervaring van meditatie en hogere staten van bewustzijn. Maar vijftig eeuwen geleden waren er alleen modderige wegen, en Boeddha had zijn discipelen geen enkele bezit toegestaan – niet eens een paraplu, geen schoenen, en slechts drie kledingstukken. De ene was voor nood, en de tweede zodat je iedere dag na het bad kon wisselen, meer dan drie waren niet toegestaan. In het regenseizoen als het stortregende zou het moeilijk geweest zijn om die drie kleren droog te houden, en het kan misschien veel arme sannyasins ziek maken om in de modder te wandelen in de stortregen.

Om die reden had hij besloten om vier maanden in een plaats te blijven, en zij die hem wensten te zien konden komen. Acht maanden ging hij naar alle dorstige mensen toe. Gedurende vier maanden konden ze naar hem komen.

Dus hij zei, “Er is geen haast, Shrona.”

Maar Shrona zei: “Als ik eenmaal een beslissing heb genomen, kom ik er niet meer op terug. U moet me direct nu initiëren.”

Boeddha probeerde hem nog te overtuigen: “Het kan geen kwaad om er nog eens over te denken, want je hebt een leven geleefd van uiterste luxe. Je hebt nooit op de weg gelopen, je hebt altijd in een gouden ruitje gezeten. Je bent nooit buiten je luxe paleis en je mooie tuinen geweest. Je hebt voortdurend met mooie vrouwen geleefd, met grote musici, met dansers. Dat zal allemaal niet mogelijk zijn als je een sannyasin wordt – zelfs geen twee maaltijden per dag.”

Een Boeddhistische sannyasin mag slechts één maaltijd per dag hebben. Gautama Boeddha's inzicht is correct gebleken volgens de wetenschap na vijftig jaar van kritiek. Nu is de wetenschap tot dezelfde conclusie gekomen. Als je jouw voeding tot de helft kunt reduceren zullen je ziekten, aandoeningen, kwalen, ook tot de helft teruggebracht worden en zal jouw levensduur verdubbeld worden. Nu kan het wetenschappelijk gezegd worden dat Boeddha gelijk had. Het was geen ontbering. Het was werkelijk een erg gezonde maatregel.

Hij zei tegen Shrona, “Je zult er niet toe in staat zijn. En ik wil niet graag dat iemand terug de wereld ingaat, want dat doet hem zijn zelfrespect verliezen. Vandaar dat ik zeg, ‘Denk er nog eens over na...’”

Shrona zei: “Ik heb er steeds weer over nagedacht en ik wil nog steeds onmiddellijk geïnitieerd worden. Hoe meer u zegt dat ik na moet denken hoe meer vastberaden en koppiger ik word.”

Gautama Boeddha moest toegeven en hem initiatie geven, en precies vanaf de tweede dag was er een probleem – maar een probleem die geen sannyasin van Boeddha had verwacht. Er begon zich een moeilijkheid voor te doen die Gautama Boeddha misschien wel had verwacht.

Waar alle sannyasins drie stuks kleding hadden, begon Shrona naakt te leven – van het ene extreem naar het andere extreem. Als alle sannyasins over de weg liepen, ging Shrona altijd langs de kant van de weg in de doornen lopen. Als de andere sannyasins uitrustten in de schaduw van de bomen, ging Shrona in de hete zon staan midden op de dag.

Binnen slechts zes maanden werd een mooie jonge prins bijna oud, een skelet, zwart. Je kon niet herkennen dat dit de man was die ooit een grote prins was en beroemd om zijn uitermate luxelevens. Zijn voeten bloedden, zijn hele lichaam was gekrompen, en na zes maanden ging Boeddha op een nacht naar de boom waar hij onder sliep. Het is een van de zeldzame gelegenheden dat Boeddha 's nachts om de een of andere reden naar een sannyasin ging. Er is geen ander voorval bekend, althans in de Boeddhistische geschriften. Dit is het enige voorval.

Hij maakte Shrona wakker en stelde hem een vreemde vraag: "Ik heb gehoord dat toen je een prins was je ook een van de grootste sitarspelers van het land was. Klopt dat?"

Shrona zei, "U had dat op elk moment kunnen vragen. Ik begrijp niet waarom nu, midden in de nacht."

Gautam Boeddha zei, "Wacht gewoon eventjes, dan zul je het begrijpen."

Shrona zei, "Ja, het klopt."

Boeddha zei, "Nu is de tweede vraag, als de snaren van de sitar te strak staan, zal er dan enige muziek uit die snaren komen?"

Shrona zei, "Natuurlijk niet. Als ze te strak zijn zullen ze breken."

Boeddha zei, "Als ze te los zijn, zal er dan enige muziek zijn?"

Shrona zei, "U stelt midden in de nacht vreemde vragen. Als de snaren te los zijn kunnen ze geen muziek voortbrengen. Een zekere spanning is nodig. In feite is sitar spelen eenvoudig. Het ware meesterschap is de snaren precies in het midden te houden, niet te strak en niet te los."

Boeddha zei, "Dit is nou waarom ik naar je toegekomen ben. Het leven is ook een muziekinstrument: te strak en er is geen muziek, te los en er is geen muziek. De snaren van het leven moeten precies in het midden zijn, niet te strak en niet te los, alleen dan is er muziek. En alleen een meester weet hoe hij ze in het midden moet houden. Omdat je een meester sitarspeler geweest bent zou ik ook willen dat je een meester van leven wordt. Ga alleen niet van het ene uiterste naar het andere, van luxe naar ascese, van plezier naar zelfkwalling. Probeer precies in het midden te zijn."

Gautam Boeddha is in zekere zin een van de wijste psychologen die de wereld heeft voortgebracht. In het midden zijn in elke daad van je leven – vind altijd het midden en je hebt het pad van meditatie en het pad van bevrijding gevonden.

Vraag 3

Geliefde Osho,

Als ik de poortloze poort binnenga ondergaat mijn lichaam een soort oncontroleerbare vibratie. Zittend in uw tegenwoordigheid in de Boeddhal met gesloten ogen vibreert mijn hele lichaam en vloeien er tranen uit mijn ogen. Ik voel de vibratie verdiepen alsof iemand mij heeft aangeraakt. Ik raak echter verloren in de duisternis met gesloten ogen en ik ben erg bang voor wat er gebeurt. Dan probeer ik alles tegen te houden door mijn ogen wijd open te houden.

Osho, zou u alstublieft er over willen spreken?

Yoga Suresh, het is normaal dat je bang wordt als er iets van het onbekende begint te gebeuren. Hoewel jullie zoekers zijn en willen dat het hele luchtruim voor je opengaat – je wilt dat het onbekende jouw hart raakt, je wilt dat de sterren in jouw wezen binnegaan – je bent je er niet bewust van dat je bang zult zijn en zult beven als dingen beginnen te gebeuren.

Wel, alles wat er nu met jou gebeurt is absoluut goed. Maar de angst is normaal, en je zult je angst moeten overwinnen. Het is helemaal goed om met dichte ogen te zitten als er zoveel om je heen gebeurt en je vreemde vibraties voelt en een zachte aanraking in je hart.

Sluit je ogen niet uit angst, sluit je ogen voor intenser onderzoek. Er is niets om bang voor te zijn. Dit is ons bestaan, dit is onze wereld, en er zijn veel dingen waar we niet bewust van zijn.

Als je meer ontvankelijk wordt, zul je bewust worden van subtiele vibraties en natuurlijk zul je gaan denken, "Ben ik gek aan het worden of zo?" Je zult dingen beginnen te voelen, die je gek kunnen maken als je niet bewust en helder bent.

Sluit je ogen met liefde voor een intenser contact met deze vibraties. Dit zijn de vibraties van een boeddhaveld. Je kunt van geluk spreken dat ze jou raken – maar jouw angst kan het hele proces stoppen. Als je bang wilt zijn, wees dan alleen bang voor je angst. Afgezien hiervan is er niets om bang voor te zijn. Sluit je ogen. Maar als je jouw ogen sluit, komt er een andere angst – voor duisternis. Er is niets in het donker om bang voor te zijn. Het is zo stil, zo mooi, zo groots. In het licht ben je altijd omgeven door de massa --- van mensen of bomen, maar je bent altijd in de drukte. Alleen in het donker ben je absoluut alleen. Dat alleen zijn creëert angst.

Maar alles wat we proberen is om je te leren alleen te zijn, je te leren zonder keuze lief te hebben. Licht of donker, allebei moeten ze onderzocht worden. Licht heeft zijn eigen schoonheden, zijn eigen kleuren, zijn eigen regenbogen, zijn eigen bloemen. Het donker heeft ook zijn eigen stilten. Licht komt en gaat, het donker blijft.

Het donker is veel meer eeuwig dan licht. Het is er altijd, het heeft geen brandstof nodig, het is niet afhankelijk van wat dan ook, van enige oorzaak. Je kunt het donker niet vernietigen, je kunt licht zonder enige moeite vernietigen. Je kunt niet direct iets met het donker doen. Het is er en het zal voorgoed blijven. Zoek naar de schoonheden ervan, zoek naar de diepten ervan. Uit angst sluit je eerst je ogen. Dan grijpt een andere angst je – van het donker – dus je opent je ogen, maar dan begint de hele ervaring te verdwijnen. Kom uit die misvatting.

Als je kunt, vertrouw me gewoon een beetje. Ik geef je de garantie dat wat er met je gebeurt goed is voor jou, voor jouw welzijn. Je gaat niet alleen de Poort-loze Poort binnen, je gaat in werkelijkheid de poort-loze poort binnenin jou binnen.

Sta het toe te gebeuren. Verheug je erop zodat het meer kan gebeuren. Dans. Om het te verwelkomen, sta je hele hart toe ontvankelijk te zijn aan al deze vibraties. Je bent binnengegaan in een mysterieschool. Je moet jezelf voorbereiden op veel meer mysteriën die gaan komen, maar als je het verkeerd begrijpt zul je iets groots verliezen dat begonnen was van binnen in je te groeien.

Wees er absoluut zeker van dat wat jou overkomt met iedereen zal gebeuren. Deze ervaringen gebeuren als in een reeks. Als de ene helemaal opgaat in deze onbekende vibraties, zal hij aanstekelijk, besmettelijk worden voor anderen. Spreid jouw vibraties uit naar anderen.

Als je naast iemand zit, focus met gesloten ogen op de persoon, vooral, als je kunt, focus met gesloten ogen op de nek van de persoon. Ga achter hem zitten. De nek is het meest ontvankelijke centrum.... En deze vibraties zullen ook in de andere persoon gaan bewegen. Je zult merken dat hij onrustig wordt, overall om zich heen gaat kijkend. Wat gebeurt er?

Ga elke dag achter iemand anders zitten. Jij hebt een grote en plezierige taak. Ga gewoon achter Avirbhava zitten en je zult de uitwerking ervan zien... Maar begrijp me niet verkeerd over wat er met jou gebeurt. Verwelkom het.

Een jonge vrouw in Canada ontving een geschenk van een vriend in Mexico. Het was een klein Chihuahua hondje, van het zogenaamde haarloze Mexicaanse ras.

Gedurende de Canadese winter begon het kleine hondje, wat aan tropische hitte gewend was, onbedwingbaar te bibberen. Hoeveel dekens ze ook over hem heen legde, het arme hondje kon maar niet warm worden. In wanhoop sprong het meisje op de fiets en reed naar de dorpsdrogist. Ze vroeg de drogist of hij haar iets kon geven om haar Chihuahua warm te houden en wat misschien een beetje haar erop zou laten groeien.

De drogist bloosde en zei, "Juffrouw, ik denk dat het misschien iets is waarvoor u naar uw dokter zou moeten gaan."

Het meisje stond op het punt te vertrekken toen de man eraan toevoegde. "Maar één ding kan ik u wel vertellen, juffrouw, fietsen zal het alleen maar erger maken."

Oké, Maneesha?

Ja, Osho.